

[Aksel Larsen.]

Landstinget, og formelt er han naturligvis ikke berettiget til at komme i et Landstingsudvalg. Jeg tror dog, der maatte kunne opnaas Enighed om, at det vilde have været hensigtsmæssigt ved denne vigtige Lov, om i det mindste Folketingets udvalgsberettigede Partier ogsaa havde Indseeende med, hvordan det gik med et saadant Lovforslag i Landstinget. Det synes der ikke at have kunnet opnaas Enighed om. Dengang vort Parti var et lille Parti, var der aldrig Tale om, at vi i Folketinget kunde komme i noget som helst Udvalg. Nu er vort Parti blevet et stort Parti, i hvert Fald i Folketinget, og følgelig kan Smaapartierne udmærket vel komme i Udvalg, naar de paabe- raaber sig en særlig Interesse. Noget lignende lader det ikke til kan lade sig gøre for Landstingets Vedkommende. Ja, jeg staar jo ikke her for at bede Folketinget sætte sig til Doms over Landstinget, kun for at fremstille Sagen, som den er. Det lader til at være saadan, at før der — enten ved opadgaende eller nedadgaende Bevægelser — opstaar andre smaa Partier i Landstinget, vil det ikke kunne lade sig gøre, at vort Parti kommer i Udvalg i dette Ting, saa længe det ikke har det formelt nødvendige Antal Medlemmer dertil.

Det er maaske en Situation, man maa affinde sig med, men jeg maa sige, at under disse Omstændigheder vilde vi føle os mest kaldet til at forlange en grundig Udvalgsbehandling af Lovforslaget her i Folketinget, med Forelæggelse af alt det Materiale, der har været forelagt Landstingsudvalget, og Gennemgang af hver enkelt af de Personer, der foreslaas givet Indfødsret. Udelukkende af Hensyn til den rent praktiske Situation, vi befinder os i, og til den Omstændighed, at Tinget gerne vil afslutte sit Arbejde i Dag, undlader vi at stille Krav om en saadan Udvalgsbehandling. Men vi forbeholder os vor Stilling, hvis dette gentager sig, hvis man fortsat vil forsøge at gennemføre Indfødsretsfor- slag, uden at der levnes vort Parti den ringeste Mulighed for at vide, om det er nationalt uværdige Personer, Landstinget indstiller til dansk Indfødsret.

Vi kan efter Sagens Natur ved tredie Behandling ikke stemme for Lovforslaget, da vi ingen som helst Viden har om, hvorvidt det vil være rigtigt at give de foreslaaede Personer Indfødsret. Vi vil heller ikke stemme imod, da vi ikke vil berøve værdige Ansøgere til Indfødsret Mulighed for at faa Indfødsret ved denne Lejlighed. Vi vil altsaa ved tredie Behandling afholde os fra at stemme.

P. Mortensen: Fremgangsmaaden med Hensyn til Behandlingen af Forslaget om Indfødsrets Meddelelse har jo været den samme i Aar som i mange tidligere Aar, nemlig den, at Forslaget fremsættes i Landstinget, og at Landstingsudvalget i Aar som i tidligere Aar meget grundigt har gennem- gaet de enkelte Ansøgninger. Selv om jeg godt kan indrømme, at der muligvis kan ske Fejl ved en saadan Gennemgang, tror jeg alligevel ikke, der er stor Fare for, at nation- alt uværdige Personer bliver optaget paa Forslaget. Jeg kan forstaa af den Bemærkning, som blev fremsat fra kommunistisk Side, at da Partiet ikke har haft Lejlighed til i Landstinget at sætte sig ind i de enkelte Personers Forhold, kan det ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse. Der fore- ligger jo imidlertid her et gennearbejdet Forslag indeholdende 160 Personer, og naar man ikke har noget bestemt at indvende imod nogen af disse Personer, vil det efter min Mening være vanskeligt at standse et saadant Forslag, og det, forstaaer jeg, har Kommunerne heller ikke til Hensigt.

Saadan som Forholdene ligger, vil jeg da anbefale Forslaget til Vedtagelse. De Bemærkninger, der nu er gjort fra kommuni- stisk Side, kan saa muligvis tages op til Overvejelse og Drøftelse ved Behandling af næste Aars Indfødsretsfor- slag.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i, at den Praksis, der har udviklet sig paa dette Lovgivningsomraade, trænger til en Over- vejelse og en Revision. Jeg har ikke noget imod, at Forslaget til Indfødsrets Meddelelse først forelægges i Landstinget, og at det der behandles grundigt og eventuelt ændres, det har jeg ikke Spor imod — der maa naturlig- vis være en vis Arbejdsdeling mellem de to Ting. Men jeg har noget imod, jeg har meget imod, at de Ansøgere, som indgiver deres Begøring, ikke kan faa deres Ansøgninger frem til Behandling her i Rigsdagen, med- mindre det høje Indenrigsministerium, med- mindre den højtærede Indenrigsminister bifalder det.

Hvis man læser Bemærkningerne til Lovforslaget igennem — de er ganske korte —, vil man se, at der staar, at „samtlige paa Lovforslaget optagne Personer har paa sæd- vanlig Maade indgivet Andragende“ o. s. v., og „deres Andragender er, efter at have været behandlet efter de sædvanligt fulgte Ret- ningslinier“ — og saa staar der: „af Inden- rigsministeriet befundet egnede til Fremme“.

Jeg gør opmærksom paa, at i Grundlo- vens § 50 staar der, at Indfødsret meddeles